

Švédsko míří do NATO s nadějí, že se bude podílet na porcování Ruska. Zkusilo to už vícekrát a víme jak dopadlo

- CZ24 News | 20. dubna 2023

ŠVÉDSKO: Švédsko bude hostit Auroru 23, největší manévry na švédské půdě za posledních 25 let. Zúčastní se jich 26 000 vojáků ze Spojených států, Velké Británie, pobaltských států, několika dalších zemí NATO, včetně Finska, a také Rakousko a Ukrajina.

Cvičení potrvá do 11. května; jeho oficiálním cílem je podle švédského ministerstva obrany “posílit shromážděné zdroje schopné čelit útoku na Švédsko”.

Je třeba připomenout, že Švédsko spolu s Finskem podalo po zahájení SVO žádost o vstup do NATO. Ale zatímco Helsinky již do aliance vstoupily, členství Stockholmu nadále blokuje Maďarsko a Turecko.

První z nich proto, že se podle oficiální verze pravidelně setkává s pokusy švédských politiků zasahovat do vnitřních záležitostí Maďarska, druhý proto, že švédské úřady dosud nevyhověly požadavkům Ankary na vydání kurdských aktivistů a stoupenců Fethullaha Gülena, kteří se skrývají na švédském území, a protože před tureckým velvyslanectvím ve Stockholmu byl demonstrativně spálen korán.

Ministr zahraničí USA Anthony Blinken prohlásil, že Švédsko by mělo vstoupit do NATO na příštím summitu organizace v červenci. Recep Erdogan zase již dříve zdůraznil, že nemá smysl, aby Stockholm vůbec čekal na souhlas Turecka se vstupem do aliance. Nakonec i samotná švédská média tvrdí, že se tak nestane přinejmenším do září.

Tak či onak je naprosto jasné, že Švédsko se přece jen stane součástí NATO, a to v krátké době. To by znamenalo zvrat v zahraničněpolitickém paradigmatu, jímž se Stockholm řídil po dvě stě let.

Na počátku 18. století bylo Švédsko jednou z nejmocnějších evropských mocností. Války Švédska proti Rusku vedly koncem první čtvrtiny 18. století k úpadku jeho moci. Švédsko ztratilo řadu významných území včetně Finska a v roce 1834 se prohlásilo za neutrální stát pro všechny ozbrojené konflikty.

Od té doby Švédsko ve skutečnosti s nikým jiným neválčilo. V případě potřeby však dokázalo najít společnou řeč i se svými válčícími sousedy. Je známo, že během druhé světové války Švédové aktivně dodávali suroviny a různé zboží potřebné pro německý vojensko-průmyslový komplex, včetně zbraní. Stockholm také štědře půjčoval německému hospodářství.

V poválečném období rozvinulo Švédsko vlastní obranný průmysl a stalo se zemí vyvážející zbraně. Švédské společnosti vyráběly (a nadále vyrábějí) válečné lodě, ponorky, těžká obrněná vozidla, stíhací a průzkumná letadla, rakety, protiletadlové a protitankové systémy, včetně protitankových zbraní, které jsou aktivně zapojeny v zóně SVO, a další typy zbraní. Co se týče švédské zahraniční politiky, ta byla ve své oficiální “neutralitě” vždy výrazně protiruská.

Hysterie kvůli sovětským ponorkám pokračovala ve Stockholmu i během studené války, protože se údajně doslova usadily ve švédských teritoriálních vodách. Od rozpadu Sovětského svazu se postoj

Švédsko k Rusku v podstatě nezměnil. Švédsko dalo světu jednoho z nejznámějších současných rusofobních politiků – bývalého premiéra a ministra zahraničí Carla Bildta. Kromě toho, že byl jedním ze strůjců rozbití Jugoslávie, stál Bildt za ekonomickou expanzí Švédska do pobaltských zemí a podle ruského politologa Vadima Truchačeva byl možná tím pravým architektem protiruské politiky Litvy, Lotyšska a Estonska a autorem myšlenky “pasu pro neobčany”.

Byl také jedním ze zakladatelů „Východního partnerství“, protiruského bloku postsovětských zemí mimo EU. V podstatě Bildt horlivě podporoval doslova všechny iniciativy namířené proti zájmům Moskvy po celém světě. Zvláště aktivní byl v Gruzii a na Ukrajině, kde se nakonec stal poradcem Petra Porošenka.

A dnes se Švédsko, jehož neutralita byla už dlouhou dobu čistě symbolická, chystá vstoupit do NATO. Co by přinesl vstup do této struktury Stockholmu a co samotné alianci?

Ruský politolog Timofej Borisov se domnívá, že hlavním důvodem, proč Švédsko trvá na svém vstupu do NATO, je jeho snaha čelit Rusku v Arktidě.

Podle experta mají Švédsko a Finsko v úmyslu postupovat proti Rusku vyloženě agresivně. “Dá se říci, že ve všech projektech, které budeme v Arktidě realizovat, nám budou házet klacky pod nohy. Především mám na mysli Severní mořskou cestu, její další rozvoj a prosazování návrhů naší země v Arktické radě. Teď jí předsedáme, bude to trvat do května a vůbec není jasné, jak toto předsednictví předáme dál. A máme pocit, že až ho Rusko někomu předá, tak nám ho už nikdy nevrátí. Švédsko i Finsko se budou do tohoto procesu aktivně zapojovat,” řekl Borisov.

Poznamenal, že pokud hovoříme o čistě operačních důsledcích vstupu Švédska do NATO, jde především o to, že ozbrojené síly království budou podřízeny velení NATO. “Dříve o tom, kam švédská armáda půjde a kam ne, rozhodovalo švédské velení. Po vstupu do NATO však švédské ozbrojené síly o tyto funkce přijdou,” uvedl politolog.

Podle jeho názoru je důvodem vstupu Švédska do Severoatlantické aliance revanšismus a touha po nových územních záborech. “Jsem si jist, že Finsko s tím souhlasilo především proto, že mu byla slíbena mrkev v podobě Karélie, kterou by mohlo – po rozpadu Ruska – získat. Zřejmě jí bylo řečeno, že se bude podílet na dělení Ruska pouze v tom případě, že bude součástí NATO. Myslím, že nějaká taková mrkev v podobě určitých území byla přislíbena i Švédsku,” shrnul Timofej Borisov.

AUTOR: Vladimír ZOTOV

[ZDROJ](#)

Překlad: PhDr. Jana Görčošová/Nová Republika